

Огнениятъ конь и царскиятъ синь.

(Приказка. Гледай цвѣтната картина на корицата).

I.

Живѣли нѣкога въ далечно царство царь и царица. Царството имъ било голѣмо и богато. Тѣ си имали едно едничко дете-момченце. Расло и порасло момченцето и станало красивъ, пѣргавъ и смелъ юноша. Всички го обичали, а татко му и майка му треперѣли надъ него. Еднажъ, когато царскиятъ синь билъ на 17 години и се разхождалъ изъ градинитѣ, долетѣла отъ нейде чудна птичка, кацнала предъ него на едно дърво и заговорила съ човѣшки гласъ:

— Елихаре, ти не знаешъ, че най-красивата царкиня на свѣта е нещастна робиня!...

— Най-красивата царкиня — робиня! — извикалъ царскиятъ синь. — А де е тя?

Птичката зинала да каже, но трепнала, спърполила се предъ краката му и умрѣла. Елихаръ я взелъ въ ржка и останалъ още повече изуменъ, когато видѣлъ на дѣсния ѣ кракъ златенъ пръстенъ съ елмази.

II.

Замислилъ се царскиятъ синь. Никому не казалъ ни дума. Всѣки день и всѣки часъ мислѣлъ само за нещастната царкиня. Затжилъ. Престаналъ да ходи на ловъ, да язди на конь, да мѣта копия, да скача и тича. Почналъ да яде дори толкова малко, че всички се изплашили за него. По цѣли дни скиталъ самъ изъ градинитѣ, изъ горитѣ и се връщалъ отъ мраченъ по-мраченъ. Никой не можалъ да го развесели. Нито доктори, нито знахари можали да му помогнатъ, да го изцѣрятъ.

Минала се тѣй цѣла година. Еднажъ майка му го срѣщнала въ градинитѣ и го заговорила:

— Измжчи се, синко! Ето вече цѣла година какъ посърна и повѣхна... Кажи ми, що те измжчва.

— Ехъ, майко, — отговорилъ царскиятъ синь, — миналата година долетѣ отнейде една чудна птичка. Тя ми каза, че най-красивата царкиня на свѣта била нещастна робиня... Кажи ми де да я намѣря и освободя?... Трѣбва да я освободя, или да загина!

Още не довѣршилъ Елихаръ, страшно цвилене разтърсило въздуха. Дръннали всички стѣкла на двореца. Трепналъ Елихаръ и припналъ къмъ конюшнитѣ. И още не достигналъ до тѣхъ, една потайна врата, която никой до тогазъ не знаелъ, се отворила сама и Елихаръ застаналъ смаянъ. Отпреде му изсочилъ едъръ огнено-червенъ конь, такъвъ красивъ и буенъ, какъвто никой до тогазъ не билъ виждалъ.